

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْهُمْ

سوره مبارکه اشراح

شرح صدر و برنامه ریزی منظم به سوی خدا

تدبر در سوره با نزدیک شدن به غرض آن

گوشه گوشه زمین را نگاه کنی صدای اذان را از مأذنه‌ای می‌شنوی، آنقدر که جا دارد از تعجب و شگفت‌زدگی از حال بروی، این نامی که از هر کویی می‌شنوی نام محمد رسول الله است کسی که تنها ۲۳ سال پیامبری کرد و ۱۰ سال حکومت. و الان دین و آیین او همه جا را درنوردیده و هیچ کس نیست که او را نشناسد. او چه کرد که این همه آوازه برای او مقدر شد؟

او که بود که هر نمازگزاری به یمن او نماز می‌گزارد و هر کسی که دین‌دار است، دین را به یمن وجود او فرا گرفته است. این سوره در بیان عظمت چنین رسولی به ما می‌گوید:

۱. توان حضرت در ابلاغ و اجرای رسالتش تا حدی است که می‌تواند به وسعت بشریت، برای انسان‌ها رحمت و هدایت را به ارمغان آورد. این توان که با برداشتن وزر و رفعت ذکر همراه است دشواری‌های بی‌حد ایشان را به آسانی بدل کرده است و برای ادامه رسالت، مسیر هدایت را با نظام امامت استمرار بخشیده است.
۲. شرح صدر عطا شده به پیامبر صلی الله علیه و آله موجب شده تا با ارائه راهکارهایی انسان‌های دیگر را در حرکت مداوم به سوی خداوند تحریک کند. حرکتی که پس از هر فراغتی با انجام کار به سختی، استمرار را نوید می‌دهد و هیچ‌گاه فرد را از میل به سوی خدا خالی نمی‌گذارد.

۳. بیان قانون آسانی همراه با سختی ایجاب می‌کند که انسان خود را برای سختی‌ها آماده کرده، سختی‌های زندگی را با وجه الهی بپذیرد و بدین‌سان به شرح صدری دست یابد. استمرار در این مسیر الهی موجب سبک شدن بار مسئولیت و رفعت ذکر می‌شود.